

angik, hvis jeg mindes ret, en Sum af omtrent 2,300 Rd., som var forlangt af os, men som vi nægtede at give; Udgiften blev imidlertid alligevel uden videre afholdt af Theaterbestyrelsen; man protesterede naturligtvis mod Berettigelsen dertil og vilde gjøre Bedkommende ansvarlig derved; men vist er det, at vi aldrig fik disse Penge. Jeg skal slet ikke videre gaa ind paa at bedømme Rigtigheden eller Urigtigheden i den Fremgangsmaade, man har brugt ved at give disse Penge ud, men jeg siger blot, at vi her ikke have et saa stærkt Tilfælde som dengang, og da man den Tid ikke gjorde Ansvar gjældende, at nemlig Bedkommende skulde betale Pengene; saa kan jeg ikke troe, at det er Thingets Mening, at man nu vil lade Ministeren betale Pengene; men naar det ikke er Thingets Mening, saa forekommer det mig rigtigt, at vi qvittere Forbringeren, det er den ganske simple og ligefremme Forretningsmaade, saaledes at vi blive af med Sagen, uden at vi derved paa nogen Maade opmuntre vor Statsrevision til ikke i Fremtiden at komme med lignende Bemærkninger.

Den ærede Minister erindrede med et vist Velbehag om sit tidligere Forhold til Thinget paa Theatrets Vegne; det er ganske vist, at den ærede Minister ogsaa har god Grund dertil, thi ved alle de Foresstillinger, som der her har været givet om Theatret, er den ærede Minister stadig gaaet af med Seiren; jeg skal imidlertid ikke nægte, at man, naar de vare tilende, undertiden har haft en Fornemmelse af, at man var kommen Noget tilkort. Den høitærede Minister har mindet om Tilstanden ved Theatret, inden de Forbedringer, der nu have fundet Sted, vare fuldførte; jeg tilstaaer, at det Indre af Theatret var slemt, og man skal naturligtvis see mere paa et godt Indre end paa et godt Ydre; men jeg vil dog tilstaae, at jeg ikke var belabet paa et saa slet Ydre som det, Theatret nu frembyder. Det er nu ikke til nogen Nytte at forhandle om Theaterbygningen, men jeg troer dog, at de, der dengang ønskede, at denne Ombygning maatte finde Sted, saavel af oeconomiske Hensyn som fremfor Alt af de Hensyn, som man dog bør tage, naar en slig Bygning ligger paa en større

Plads midt i en Hovedstad, havde Ret til at forlange noget Mere, hvad Theatrets Ydre angaaer. Hvad jeg nu skal tillade mig at foreslaae, er, at vi følge Mindretallets Forslag om at qvittere Forbringeren, idet vi iøvrigt glæde os over det talentfulde Foredrag af den ærede Minister, og jeg vil haabe, at det ikke skal være det sidste; thi selv om det ikke skulde være i Theaterfager, er der saamange andre Sager, som jeg vil haabe den ærede Minister vil tage Deel i.

J. M. Hansen: Jeg skal tillade mig kortelig at udtale mine Grunde for, at jeg maa slutte mig til Fleertallet i Udvalget. Den ærede Ministers Udtalelser idag vilde efter min Formening have været fuldkommen paa deres rette Sted og have gjort en meget god Virkning, naar der havde foreligget en Tillægsbevilling, hvorpaa disse Poster vare opførte, og hvorved der paa en Maade androges om Thingets Billigelse til, at disse Udgifter vare afholdte; som Forsvars- eller Undskyldningsgrunde ved en saadan Leilighed vilde de have været vægtige, og de vilde muligvis, som jeg antager, have fundet Thingets Billigelse; men saaledes som Sagen nu ligger for, ere de kun et Forsvar for, at Ministeren har afholdt disse Udgifter, uden forud eller senere at søge dem bevilgede. Derfor Thinget ved denne Leilighed stemmer for, at Udgifterne passere paa denne Maade, saa indrømmer det derved indirecte, at en Minister for Fremtiden kan, naar han ledes af lignende Grunde som dem, der her ere anførte, handle paa samme Maade, og dette kan jeg ikke erkjende, at vi skulle gjøre; erkjende vi, hvad der her er skeet, for rigtigt, give vi derved et stiltiende eller indirecte Samtykke til, en Billigelse af, at enhver følgende Minister kan afholde lignende Udgifter, uden forud eller senere at have faaet nogen Bevilling dertil. Naar man havde seet en Aerkjendelse fra den ærede Ministers Side af, at det havde været nødvendigt, naar disse Udgifter ikke vare bevilgede, da senere at erholde dem bevilgede ved en Efterbevilling, saa forekommer det mig, at Sagen havde været ganske simpel og klar; thi da havde vi blot at spørge, om der forelaae saadanne Grunde, at man burde bevilge disse